

РЕШЕНИЕ

№ 1485

гр. С., 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. П. Г.

при участието на секретаря Д. ИВ. ГР.
като разгледа докладваното от С. П. Г. Административно наказателно дело № 20211110208388 по описа за 2021 година

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена жалба от ЯВ. Д. Д. срещу наказателно постановление (НП) №7224/22.04.2021 г. на началник отдел „Контрол по РПМ”, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол”, Агенция „Пътна инфраструктура” (А „ПИ“) – гр. С., с което на основание чл.53, ал.1, във вр. с чл.26, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП) му е наложена глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лв. за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.”а” от ЗП, във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

С жалбата се моли за отмяна на наказателното постановление, като се излага, че е назначен на трудов договор и отговаря за точното и навременно доставяне до обект на суровина, не минавал през кантар и не заплащал пътни такси на МПС-то, за да се движи по пътната мрежа, счита, че санкцията не следва да бъде насочена към нето, а към дружеството-работодател, възразява срещу наложеното наказание като незаконосъобразно и противоречащо на закона и морала, като размера на глобата била непосилна за него.

Жалбоподателят редовно призован се явява в съдебно заседание лично и с упълномощен от него процесуален представител. Последният поддържа

жалбата и по същество пледира, че се касае за чл.25 от ЗАНН, според характеристиката жалбоподателя е изряден и не носи отговорност с какво са го натоварили от фирмата-работодател, поради което моли за отмяна на глобата, като дори общественополезния труд би бил справедливо наказание. Претендират се разноси в размер на 200 лв. Жалбоподателят по същество поддържа адвоката си.

За органа издал наказателното постановление – в съдебно заседание се явява процесуален представител, който по същество пледира за потвърждаването на НП по подробните съображения, които е изложил в писмено становище. Претендира се юрисконсултско възнаграждение по преценка на съда.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

На 11.04.2021 г. около 09:25 часа на път II -18, един км след разклона за Казичене в посока Казичене- Лозен е извършен контрол по Републиканска пътна мрежа от свидетеля К. С. К. – главен инспектор контрол по РПМ при АПИ. Същият спрял за проверка МПС „М.“ модел „А.“, с ДК № ----- с четири оси, от които две управляеми. ППС-то извършвало транспортна дейност превоз на бетон миксер. Водачът ЯВ. Д. Д. бил с длъжностна характеристика като шофьор на тежкотоварен автомобил над 12 тона. Той не разполагал с документ за товарите, а само за натоварване на кубите. От приложения към административнонаказателната преписка пътен лист се установява, че е издаден от „Пимк“ ООД, като не са посочени документи за превоза. Приложена е експедиционна бележка №12989/11.04.2021 г. за бетон клас 20125, консистенция ЗЗБЛ45/47, количество 12 куб. м. Констатирано е при измерването надвишаване на нормите на Наредба №11, а именно, че при измерено разстояние между осите 1, 36 метра, сумата от натоварване на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 23, 450 т., при максимално допустимо натоварване 19 т, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б. „В“ от Наредбата. Измерването било извършено от техническо средство електронна везна РW-10 № К 0200009 и роетка 1307/18 от пет метра.

Приложен е протокол за измерване на превозното средство №00000003/2021 г.

Установява се от свидетелство за регистрация, част II на МПС модел „М.“

модел „А.“, с ДК № -----, което е управлявано от жалбоподателя, че същото е собственост на ОТП Лизинг – клон Пловдив и се ползва от „ПИМК“ ООД.

На 11.04.2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) срещу ЯВ. Д. Д. за административно нарушение с правна квалификация по чл.26, ал.2, т.1, б. „А“ от ЗП, във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба №11. АУАН е съставен от свидетеля К., който се явява съответно оправомощено длъжностно лице, съгласно Заповед №РД-11-1207/17.10.2019 г. на председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура”, съгласно чл.56, ал.2, т.1 от ЗП. Приложена е разписка, с която се удостоверява връчването на процесния АУАН на жалбоподателя лично на 11.04.2021 г. и е отбелязано в същия, че е осъществил движение на тежко ППС по маршрут Казичене - бул. „Цариградско шосе“. Приложено е копие на лична карта и свидетелство за регистрация част II. Приложено е копие на пътен лист №767254 с водач Я.Д. за автомобил „М.“ модел „А.“, с ДК № ----- и експедиционна бележка за товара.

Приложено е копие на сертификат за съответствие на джобна ролетка иден. №1302/18, неръждаема 5 м, с превод от английски на български език, както и декларация за съответствие на преносима везна PW-10, с фабричен номер K0200009, с превод от чешки на български език, ведно с превод също от чешки на български език на сертификат за проверка на ЕС на везни с неавтоматично действие от 26.07.2018 г. PW-10, сериен № K0200009. Съгласно Заповед №А-616/11.09.2018 г. на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор везните с неавтоматично действие клас III и III до 30 т подлежат на периодична проверка на една година. Приложено е заявление за периодична проверка от 25.06.2020 г. на везна PW-10, идент. № K0200009.

Разпитан в качеството на свидетеля, актосъставителя К. излага показания изцяло в съответствие с констатациите, които са изложени в АУАН.

В АУАН не е вписано възражение.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление от упълномощеното с пълномощно изх.№ РД-11-1266/17.10.2019 г. от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура” длъжностно лице – Виолета Богданова Асенова – началник отдел „Контрол по РПМ”, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол”, Агенция „Пътна

инфраструктура” (А„ПИ“)– гр. С..

Съдът цени писмените доказателства като пълни и непротиворечиви. Взети са предвид гласните доказателства, а именно показанията на свидетеля К., които са пълни и непротиворечиви както вътрешно, така и с останалите писмени доказателства. Доколкото липсват противоречия между доказателствата съдът намира, че не са налице основания да сочи кои от тях кредитира и защо.

От така изложената фактическа обстановка, след преценка на доводите и възраженията на страните и изложените въззивни основания, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима** като подадена в законния седмодневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление/ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **основателна**, не само по изложените в нея причини, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал.2, т.1, б.”а” от ЗП: „За дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства”.

В същото време нормата на чл.7, ал.1, т.5, б. „в” от Наредба №11/2001 г. на МРРБ предвижда, че: „Допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по [чл. 6, ал. 1](#) с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за: т.5, б. „в”: от 1,3 включително до 1,8 m - 18 t (19 t)“.

Разпоредбата на чл.3, т.2 от Наредба №11/2001 г. на МРРБ предвижда кои са тежки ППС или състав от ППС, а именно при натоварване на ос, по-голямо от стойностите по [чл. 7](#).

В разпоредбата на §1, т.1 от ДР на Наредба №11/2001 г. на МРРБ е дадено понятие на това що е „извънгабаритно ППС”, като това е извънгабаритното ППС по чл. 2 и/или тежките ППС по [чл. 3](#).

В разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 от Наредба №11/2001 г. на МРРБ е предвидено правомощието на контролните органи, а именно: „Във вътрешността на страната съответните служби за контрол при МВР и Агенция „Пътна инфраструктура“ спират и проверяват спрелите и навлезли в обхвата на пътя и ограничителната линия извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства и колесни трактори и друга колесна самоходна техника за земеделското стопанство, регистрирана за работа съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, както и съставят акт на водача, на съпровождащото лице и на другите длъжностни лица, когато при проверката се установи, че движението се извършва без разрешително или документ за платена такса в случаите по чл. 14, ал. 3

Съдът като съобрази съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира следното:

АУАН и наказателното постановление са съставени/съответно издадени от съответните оправомощени длъжностни лица, след преценка и анализ на доказателствата, в кръга на компетенциите им. Поради което не са налице основания да се приеме, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са нищожни, тъй като е налице съответното оправомощаване, по реда предвиден в ЗП за актосъставителя със Заповед, в съответствие с изискванията на чл.56, ал.2, т.1 от ЗП и за издалия процесното НП, с пълномощно от председателя на УС на АПИ, което е в съответствие с изискванията на чл.56, ал.3, т.1 от ЗП.

Изрично се сочи каква е била измерената маса на ППС, както и каква е била допустимата такава съгласно нормите на Наредба №11/2001 г. на МРРБ, както и какви са били измерените разстояния между осите, както и сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС-то, както и максимално допустимите такива, съгласно нормите на Наредба №11/2001 г. на МРРБ, като изрично се сочат какви са същите измерени, както и съгласно кои норми на сочената наредба са максимално допустимите и какви са те. Обстоятелствено е описано ППС-то, както и неговите технически параметри. Както и при какви обстоятелства и къде, на коя дата е осъществено нарушението. Посочено е както точна дата и час, така и местоположението на МПС-то при спирането му, с какво е било натоварено.

Не са неизвестни техническите средства, с които е осъществено замерването,

като същите са посочени с индивидуализиращите ги признаци включително и номера. Приложени са по делото в хода на съдебното следствие и съответните свидетелства и сертификати за двете измервателни средства. Средствата за измерване, с които е било извършено замерването на маса и е измерено разстоянието между осите на процесното ППС са технически изправни и сертифицирани.

Конкретните обстоятелства по нарушението, датата и мястото на нарушението, в конкретния казус са установени от разпитания по делото свидетел, който потвърждава пълно и изчерпателно изложеното в акта, както и обстоятелствата, при които е спрял МПС-то, а и от приложените към административнонаказателната преписка и в хода на съдебното следствие писмени доказателства.

При тези факти по делото се установи, че от обективна страна ППС-то е било извънгабаритно, респ. тежко и е трябвало да го управлява само с разрешение, издадено по реда на раздел IV на Наредба №11 на МРРБ от администрацията, управляваща пътя А“ПИ“ за дейност от специално ползване на пътищата, каквото същият не е имал.

Но в случая административнонаказаното лице е водач на извънгабаритно МПС, а не е превозвач на същото. Следователно не следва да носи отговорност по чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, като извършител на задължение, касаещо превозача и собственика, произтичащо от задължение от чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП. Отговорността е следвало да бъде ангажирана на основание чл.177, ал.3 от ЗДвП за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП. Съгласно чл.8, ал.2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. извънгабаритните ППС могат да се движат с разрешително, издадено от администрацията, управляваща пътя, съгласувано със съответната служба за контрол при Министерството на вътрешните работи. Собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, които извършват превозите, са длъжни да подадат в Агенция „Пътна инфраструктура“ или в съответното областно пътно управление или община заявление за издаване на необходимото разрешително по образец (чл. 15, ал. 3 от Наредбата). Следователно задължението да се изиска издаването на разрешение е на собственика на ППС или на превозача и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача, който е извършил движение на тежко пътно превозно средство без разрешение, което

деяние според АНО съставлява нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП.

На следващо място се констатира и допуснато процесуално нарушение, което води до нарушава правото на защита на административнонаказаното лице, а именно: В процесното НП се твърди, че наложената санкция е на основание чл.53, ал.1, във връзка с чл.26, ал.2 от Закона за пътищата. Предвид което не става ясно нормата, на основание на която е санкционирано лицето, което съставлява нарушение на чл.27, ал.1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл.53, ал.1 от Закона за пътищата има шест хипотези оформени в точки от 1 до 6, като 4 и 5 точки имат различни хипотези, които от своя страна са изведени в буквени подточки. Предвид което е неясно на кое правно основание е наложена административната санкция, а именно какво е приел административнонаказващия орган за конкретна санкционна разпоредба.

Поради горните съображения процесното НП като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН следва да бъде отменено на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН като незаконосъобразно.

С оглед крайния изход на производството то претендираните от страна на жалбоподателя чрез процесуалния му представител разноски, които са сторени от жалбоподателя се явяват основателни. В конкретния случай процесуалното представителство на жалбоподателя в производството по делото е осъществено от адвокат, който е бил надлежно упълномощен и на същия е изплатено възнаграждение, съгласно отразеното в договора за правна защита и съдействие, в размер на 200 лв. Размерът не е съобразен с чл. 18, ал. 2, във вр. с чл.7, ал.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, където се сочи, че за сумата при дела с интерес от 1000 до 5000 лв. е 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв. , какъвто е и процесния, като минималния размер е 370 лв. Но доколкото се претендира под този размер, а и е платен под същия, то претендирания такъв от 200 лв. за процесуално представителство пред въззивната инстанция следва да се възложи в тежест на А „ПИ“.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №7224/22.04.2021 г. на началник

отдел „Контрол по РПМ”, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол”, А„ПИ“– гр. С., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „Пътна инфраструктура“, с адрес: гр. С., бул. „Македония“ № 3, с ЕИК / БУЛСТАТ: -----, да заплати на ЯВ. Д. Д., с ЕГН ***** от гр. С., бул. ----- сумата в размер на 200 (двеста лева) лв. за разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението на основание чл.63в от ЗАНН подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- С. град на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____